

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București, Tel: 0216 3490 212, 0216 3490 181, 0216 3490 235, 0216 3490 208

Lăscuți permanent și Senatului

253/30.04.2026

Nr. 4956/2026

28-04-2026

Către: **DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI**

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 23 aprilie 2026

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

L253/2026 1. Proiectul de Lege pentru completarea Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României (Plx. 565/2025, Bp. 221/2026);

L121/2025 2. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 287/2009 privind Codul civil (Bp. 36/2026);

L212/2025 3. Propunerea legislativă pentru modificarea art. 46 din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii și a art. 56 din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii (Bp. 79/2026, L. 212/2026);

L181/2025 4. Propunerea legislativă pentru completarea art. 36 alin. (7) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului (Bp. 41/2026);

L235/2025 5. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor (Plx. 592/2025, Bp. 213/2026);

L208/2025 6. Propunerea legislativă pentru instituirea anului 2027 ca "Anul Independenței României" (Bp. 74/2026).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Comitetul permanent al Senatului

253 / 30.04.2026

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de lege pentru completarea Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României*, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de doamna senator Pauliuc Nicoleta împreună cu un grup de parlamentari PNL, USR, AUR, PSD, PACE - *Întâi Romania (PI-x. 565/2025, Bp. 221/2026)*.

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul reglementării exprese „(...) a posibilității serviciilor de informații și a celorlalte autorități competente de a crea, dezvolta, administra și utiliza baze de date, sisteme informatice și de comunicații, aplicații și alte resurse în mediul on-line, ca mijloace moderne de realizare a misiunilor în domeniul securității naționale”.

De asemenea, prin normele propuse se preconizează instituirea unor reguli privind prelucrarea datelor cu caracter personal în domeniul securității naționale, măsuri pentru asigurarea securității acestora, obligații ale autorităților din domeniu, o procedură de plângere pentru persoanele care se consideră vătămate, dar și întărirea controlului parlamentar.

II. Observații și propuneri

1. Cu privire la textele propuse la pct. 2 al inițiativei legislative, este necesar să se lămurească ce se are în vedere prin expresia „mijloace automate”, respectiv prin sintagma „alte mijloace decât cele automate”, precum și să se clarifice la ce date se referă textul alin. (1) al art. 23¹, formularea „date cu caracter personal care fac parte dintr-un sistem de evidență sau sunt destinate să fie incluse într-un asemenea sistem” fiind vagă și impredictibilă.

Apreciem că scopul colectării datelor cu caracter personal este vag formulat, împrejurare care poate genera eventuale vicii de neconstituționalitate ale textului preconizat. Referitor la acest aspect, instanța de contencios constituțional a reținut faptul că¹: „Analizând mecanismul reținerii datelor generate sau prelucrate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, reglementat prin Legea nr. 82/2012 privind reținerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, prin Decizia nr. 440 din 8 iulie 2014, precitată, Curtea a reținut că această lege prevedea, pe de o parte, reținerea și stocarea datelor, obligație care revenea furnizorilor de rețele publice și de servicii de comunicații electronice destinate publicului, și, pe de altă parte, accesul la datele stocate și utilizarea acestora de către organele judiciare și celelalte organe de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale. Prin urmare, Curtea a distins două etape, prima fiind aceea a reținerii și stocării datelor, iar cea de-a doua, aceea a accesului la aceste date și a folosirii lor. Cu privire la prima etapă, Curtea a apreciat că operațiunea de reținere și stocare a datelor "este una tehnică, fiind realizată automat în baza unor programe informatice atât timp cât legea prevede obligația furnizorilor desemnați de lege de a reține respectivele date". Așa fiind, Curtea a observat că "datele

¹ Decizia Curții Constituționale a României nr. 295/2022 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 pct. 27, cu referire la introducerea art. 10² în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, ale art. 10, ale art. 13 și ale art. 48 din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice

care fac obiectul reglementării, deși au un caracter predominant tehnic, sunt reținute în scopul furnizării informațiilor cu privire la persoana și viața sa privată. Chiar dacă, potrivit art. 1 alin. (3) din lege, aceasta nu se aplică și conținutului comunicării sau informațiilor consultate în timpul utilizării unei rețele de comunicații electronice, celelalte date reținute, având ca scop identificarea apelantului și a apelatului, respectiv a utilizatorului și a destinatarului unei informații comunicate pe cale electronică, a sursei, destinației, datei, orei și duratei unei comunicări, a tipului de comunicare, a echipamentului de comunicație sau a dispozitivelor folosite de utilizator, a locației echipamentului de comunicații mobile, precum și a altor "date necesare" - nedefinite în lege - , sunt de natură să prejudicieze manifestarea liberă a dreptului la comunicare sau la exprimare. În concret, datele avute în vedere conduc la concluzii foarte precise privind viața privată a persoanelor ale căror date au fost păstrate, concluzii ce pot viza obiceiurile din viața cotidiană, locurile de ședere permanentă sau temporară, deplasările zilnice sau alte deplasări, activitățile desfășurate, relațiile sociale ale acestor persoane și mediile sociale frecventate de ele. Or, o atare limitare a exercițiului dreptului la viață intimă, familială și privată și la secretul corespondenței, precum și a libertății de exprimare trebuie să aibă loc într-o manieră clară, previzibilă și lipsită de echivoc, astfel încât să fie îndepărtată, pe cât posibil, eventualitatea arbitrarului sau a abuzului autorităților în acest domeniu" (paragraful 56). Curtea a constatat că, întrucât "scopul reținerii și stocării este unul general, urmărindu-se garantarea siguranței naționale, a apărării, precum și prevenirea, cercetarea, detectarea și urmărirea penală a infracțiunilor grave, reținerea și stocarea nefiind legate și determinate de un caz concret, apare ca evident caracterul continuu al obligației furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și a furnizorilor de servicii electronice de a reține aceste date pe întreaga perioadă prevăzută expres de cadrul normativ în vigoare". Cu toate acestea, "în această etapă, fiind vorba exclusiv de reținerea și stocarea unei mase de informații, identificarea ori localizarea celor care sunt subiecții unei comunicații electronice nu se realizează în concret, aceasta urmând a avea loc abia în a doua etapă, după ce este permis accesul la date și utilizarea acestora" (paragraful 59). Curtea a apreciat că "tocmai datorită naturii și specificului primei etape, din moment ce legiuitorul consideră necesară reținerea și stocarea datelor, prin ea însăși doar această operațiune nu contravine dreptului la viață intimă, familială și privată, ori secretului corespondenței. Nici Constituția și nici jurisprudența Curții

Constituționale nu interzic stocarea preventivă, fără o ocazie anume, a datelor de trafic și de localizare, cu condiția însă ca accesul la aceste date și utilizarea lor să fie însoțite de garanții și să respecte principiul proporționalității”. Prin urmare, Curtea a apreciat că „abia raportat la cea de-a doua etapă, aceea a accesului și a utilizării acestor date, se ridică problema conformității reglementărilor legale criticate cu dispozițiile constituționale” (paragrafele 60 și 61).

Astfel, cu privire la cea de-a doua etapă a mecanismului reținerii datelor generate sau prelucrate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, respectiv accesul la aceste date și folosirea lor, examinând dispozițiile Legii nr. 82/2012 care prevedeau accesul organelor judiciare și al organelor de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale la datele stocate, prin aceeași Decizie nr. 440 din 8 iulie 2014, Curtea a constatat că „legea nu oferă garanțiile necesare protecției dreptului la viață intimă, familială și privată, a secretului corespondenței și a libertății de exprimare ale persoanelor ale căror date stocate sunt accesate”, întrucât „doar solicitarea adresată de organele de urmărire penală furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului de transmitere a datelor reținute este supusă autorizării prealabile a judecătorului de drepturi și libertăți”. În ceea ce privește solicitările de acces la datele reținute în vederea utilizării lor în scopul prevăzut de lege, formulate de către organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale, acestea „nu sunt supuse autorizării sau aprobării instanței judecătorești, lipsind astfel garanția unei protecții eficiente a datelor păstrate împotriva riscurilor de abuz precum și împotriva oricărui acces și a oricărei utilizări ilicite a acestor date. Această împrejurare este de natură a constitui o ingerință în drepturile fundamentale la viață intimă, familială și privată și a secretului corespondenței și, prin urmare, contravine dispozițiilor constituționale care consacră și protejează aceste drepturi. [...] Or, lipsa unor astfel de autorizări a fost criticată, printre altele, și de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin Hotărârea din 8 aprilie 2014, această lipsă echivalând cu insuficiența garanțiilor procesuale necesare ocrotirii dreptului la viața privată și a celorlalte drepturi consacrate de art. 7 din Carta drepturilor și libertăților fundamentale și a dreptului fundamental la protecția datelor cu caracter personal, consacrat de art. 8 din Cartă”.

2. Aceeași neclaritate și imprevizibilitate caracterizează și alin. (2) art. 23¹ al inițiativei legislative, dat fiind că nu se poate deduce concret la ce măsuri „*tehnice și organizatorice specifice protecției informațiilor clasificate*” se referă norma preconizată.

Totodată, prin sintagma „*asigurarea securității naționale*” nu se desprinde în mod clar care sunt cazurile concrete care determină prelucrarea automată a datelor personale, respectiv care sunt sistemele de evidență la care au acces autoritățile prevăzute în cadrul art. 6 din *Legea nr. 51/1991*.

3. Propunem completarea art. 23¹ din inițiativa legislativă cu un alineat, alin. (3), care va avea următorul cuprins:

„(3) *În scopul realizării accesului la datele și informațiile din rețelele și sistemele informatice deținute de autoritățile, instituțiile publice și persoanele juridice de drept privat, care pot furniza informații privitoare la securitatea națională, autoritățile prevăzute la art. 6 stabilesc de comun acord cu acestea operațiunile și procedurile de punere la dispoziție, descrierea măsurilor necesare pentru asigurarea securității datelor și informațiilor comunicate, inclusiv limitele furnizării acestora, precum și măsurile necesare a fi instituite pentru asigurarea confidențialității*”.

Apreciem că, în forma propusă, textul asigură predictibilitatea și previzibilitatea normei juridice în aplicarea acesteia, în special de către persoanele juridice de drept privat.

Mai mult, atât Regulamentul european, cât și legislația națională din domeniul protecției datelor cu caracter personal prevăd posibilitatea instituirii unor limite/restricții/exceptii cu privire la furnizarea de informații către persoana vizată, în scopul protejării securității naționale, de către autoritățile publice competente.

Este important de precizat faptul că dreptul la protecția datelor cu caracter personal nu este un drept absolut; dacă este necesar, acesta poate fi restrâns în favoarea unui obiectiv de interes general sau pentru a proteja drepturile și libertățile celorlalți.

Condițiile care pot limita dreptul la respectarea vieții private și dreptul la protecția datelor cu caracter personal sunt enumerate la art.8 din *Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*, la articolul 52 alin. (1) din *Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene*, la art. 23 din *Regulamentul General privind Protecția*

Datelor [Regulamentul (UE) 2016/679]², precum și la art. 53 din Constituția României, republicată.

În ceea ce privește legislația Consiliului Europei privind protecția datelor, prelucrarea datelor cu caracter personal constituie o intervenție legală în dreptul la respectarea vieții private și nu poate fi efectuată decât dacă:

- este în conformitate cu legea;
- urmărește un scop legitim;
- respectă substanța drepturilor și libertăților fundamentale;
- este necesară și proporțională într-o societate democratică pentru atingerea unui scop legitim.

Ordinea juridică a Uniunii Europene stabilește condiții similare pentru limitarea exercițiului drepturilor fundamentale protejate prin Cartă. Orice limitare a oricărui drept fundamental, inclusiv a dreptului la protecția datelor cu caracter personal, poate fi legală doar dacă:

- este în conformitate cu legea;
- respectă substanța dreptului în cauză;
- este în acord cu *principiul proporționalității*,
- urmărește un obiectiv de interes general recunoscut de Uniunea Europeană sau necesitatea protejării drepturilor celorlalți.

Constituția României prevede că exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns:

- numai prin lege;
- numai dacă se impune, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav;
- numai dacă este necesară într-o societate democratică;
- doar dacă măsura este proporțională cu situația care a determinat-o și se aplică în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.

În ceea ce privește jurisprudența *Curții de Justiție a Uniunii Europene*, trebuie evidențiate principiile ce reies din hotărârile acesteia în *Cauza C-201/14 Smaranda Bara și alții împotriva Președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF) și Cauza C-*

² privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (Text cu relevanță pentru SEE)

13/16 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde Vs Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme”, în sensul că transferul de date cu caracter personal între două instituții publice poate să fie realizat doar în baza unei prevederi legale exprese și orice eventuală limitare a obligației de informare trebuie să fie adoptată prin măsuri legislative în considerarea legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

4. În ceea ce privește textul art. 23² al inițiativei legislative, apreciem că:

- este necesar să se lămurească ce se are în vedere prin sintagma „procesul de avizare preliminar”, utilizată în alin. (1) (lit. b);

- față de soluția propusă la lit. c) a alin. (1), apreciem că nu este clar cum, în funcție de ce criterii sau în baza căror documente, ar urma autoritățile respective să se asigure că datele sunt sau nu exacte, cu atât mai mult cu cât cele „inexacte” ar urma să fie radiate sau corectate; Observația vizează și lit. d) a alin. (1), în ceea ce privește verificarea datelor din sistemele proprii de evidență. În plus, cu privire la acest text, menționăm că sintagma „la anumite intervale de timp” este neclară;

- teza finală a textului lit. e) a alin. (1) trebuie reformulată, în funcție de intenția de reglementare, astfel încât să rezulte clar la ce intervale de timp se referă norma;

- în ceea ce privește textul lit. f) a alin. (1), nu este clar cum și în funcție de ce criterii se apreciază că datele respective „nu au legătură cu vulnerabilități, riscuri sau amenințări la adresa securității naționale a României”;

- teza finală din textul propus la alin. (2) este neclară și impredictibilă, fiind necesar să se lămurească despre ce persoane este vorba, formularea „cunoscute incidental în cadrul activităților de informații și contrainformații” fiind echivocă și susceptibilă de interpretări și aplicări diferite;

- observațiile de la lit. d) și e) vizează și textul propus la alin. (3). În plus, este necesară reanalizarea trimiterii la lit. e) a alin. (1), dat fiind că acest text nu se referă la transferul datelor.

5. În ceea ce privește art. 23³ al inițiativei legislative, propunem să se aibă în vedere indicarea concretă a textelor din lege la care se referă textul, astfel încât acesta să fie clar și predictibil.

6. Cu privire la art. 23⁴ și următoarele, menționăm că nu este clar despre ce comisii parlamentare este vorba. Astfel, potrivit art. 64 alin. (4) din *Constituție*: „Fiecare Cameră își constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale. Camerele își pot constitui comisii comune”. În ceea ce privește Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe și Serviciul de Protecție și Pază, organizarea controlului parlamentar al activității acestora, inclusiv constituirea comisiilor parlamentare cu atribuții în acest sens, este reglementată prin legile de organizare și funcționare³. Din informațiile publicate pe site-ul oficial al Camerei Deputaților, rezultă că sunt constituite Comisia comună permanentă a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații și Comisia parlamentară specială pentru controlul activității Serviciului de Informații Externe.

Având în vedere cele de mai sus, este necesar să se reexamineze și să se reformuleze textele, în funcție de intenția de reglementare, astfel încât să rezulte clar la ce comisii parlamentare se referă normele.

În plus, se impune și clarificarea sintagmei „*procedurilor emise în vederea implementării prevederilor art. 23¹*”, având în vedere că acest ultim articol nu se referă la nicio astfel de procedură.

7. Cu privire la art. 23⁵, urmează să se indice care sunt dispozițiile legale care stabilesc „*competența materială*” a comisiilor parlamentare respective. În plus, textul trebuie să precizeze un termen în care o persoană se poate adresa acestor comisii, prin raportare la momentul în care s-ar fi produs pretinsa vătămare a drepturilor sau intereselor sale legitime.

8. Alin. (1) al art. 23⁶ trebuie să stabilească un termen în care poate fi făcută solicitarea respectivă, prin raportare la momentul la care comisia este sesizată potrivit art. 23⁵.

Cu privire la alin. (2) al acestui articol, apreciem că acesta trebuie să stabilească în primul rând ce ar trebui să conțină, nu ce nu ar trebui să conțină răspunsul autorității respective. În plus, față de textul propus la lit. e), precizăm că nu este clar ce date și informații se au în vedere.

9. Având în vedere că alin. (1) și (2) ale art. 23⁷ se referă la sesizarea prevăzută la art. 25³, urmează ca, pentru coroborarea normelor, și acest

³ Art. 3 din Legea nr. 1/1998, art. 1 din Legea nr. 14/1992 și art. 3 alin. (1) din Legea nr. 191/1998.

ultim text să utilizeze acest termen. De asemenea, apreciem că ar trebui stabilit un interval maxim de timp pentru soluționarea sesizării.

Cu privire la alin. (2), propunem să se aibă în vedere înlocuirea sintagmei „*investigare aprofundată*” cu o alta consacrată juridic și să se lămurească care a fi situațiile în care se declanșează controlul parlamentar, respectiv cele în care se sesizează organele de urmărire penată, sintagma „*după caz*” fiind ambiguă. În plus, constatăm că nu se poate deduce, în ipoteza în care nu sunt sesizate organele de urmărire penală, care sunt consecințele controlului parlamentar.

Având în vedere soluția de la alin. (3), propunem reanalizarea normelor din acest articol, în funcție de intenția de reglementare, dat fiind că și constatarea despre care se face vorbire în alin. (1) pare să fie tot o formă a controlului parlamentar, astfel că textele ar trebui reformulate din acest considerent.

10. Cu privire la art. 23⁸, apreciem că este formulat într-o manieră neclară, formularea „*se poate adresa în contradictoriu cu autoritățile... în condițiile Legii contenciosului administrativ...*” fiind ambiguă.

Menționăm că *Legea nr. 554/2004* este aplicabilă, în completarea *Legii nr. 51/1991*, oricărei situații în care o persoană se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri. Aceasta se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Prin urmare, propunem să se aibă în vedere eliminarea textului.

11. Cu caracter general, constatăm că, deși în *Expunerea de motive* se precizează că „*este necesară instituirea unor garanții ferme privind respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, cu asigurarea unui echilibru just și echitabil între nevoia de securitate și necesitat a protejării vieții private...*”, textele propuse sunt formulate, într-o manieră generală, vagă și impredictibilă, astfel că nu numai că nu răspund scopului propus, ci, dimpotrivă, creează un cadru legal neclar, contrar art. 1 alin. (5) din *Constituție* și care poate da naștere, în aplicare, la încălcări ale drepturilor fundamentale, cum ar fi dreptul la viață intimă, familială și privată.

Astfel, nu este clar ce se are în vedere prin sintagma „*alte resurse în mediul on-line*” utilizată în textul pct.1 al articolului unic al inițiativei

legislative. În plus, nu rezultă dacă legea la care se face trimitere este cea menționată în partea introductivă a art. 13 sau este vorba despre un alt act normativ.

În prima ipoteză sintagma „*în condițiile legii*” trebuie eliminată, iar în cea de-a doua este necesară indicarea concretă a legii la care se face referire, în conformitate cu art. 50 alin. (2)¹ din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările ulterioare*⁴.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative cu observații și propuneri.**

Cu stimă,

Ilie Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

⁴ Observația privește și textul lit. a) al alin. (1) al art. 23², cu privire la sintagma „dispozițiile legale”, precum și alin. (3) al art. 23⁷ cu referire la expresia „prevederile legale în vigoare”.